

אזכרו את חינוך בוגר ג"א

דודה,

איפה!?

ד - א -

אזכרו את חינוך בוגר ג"א

אזכרו של חזן דוד ג"א

"היה - איש - וראו איננו עוד
קודם זמנו מת האיש הזה
ושירת חייו באמצע נפסקה
וצר! עוד מזמור אחד היה לו -
והנה אבד המזמור לעד!
אבד לעד!"

ח.ג. ביאליק

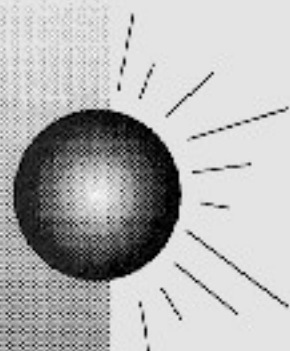
דפי הספר ספוגים דמעות
מתובלים שאלות ותהיות.
שזרנו דמעותיך בדמעותינו
שזרנו מילות טעם, שכתבת בחיך הקצרים
עם מילות שירים ללא לחנים.

ידענו, כי ניחנת בכושר ביטוי נפלא
לאחר שהלכת, צרפנו מילה אל מילה
גילינו יצירה.
כל מה שלא ידענו בחיך,
גילה לנו מותך.

לא נפרדת – לא אמרת שלום
אין מילים לתאר את גודל האסון
כוחות אין להסביר את עצמת האבדון.
קשה מנשוא ההרגשה, כי איך
לא נותר אלא להנציח את זכרך,
להאיר בכל רגע את דמותך.

ההתמודדות עם הגעגועים ועם הכאב
הניבו ספר.
ספר ובו דו – שיח של משפחה כואבת
עם בן יקר, בן לתפארת.

אייכה !!

קול זועק

אייכה אח?!

אי - איך ?

הכאב אינו דועך,

הכאב צורב מתעמק

הכאב בבשר החי חותר.

אייכה אח?!

דממת נצח עטפה עולם.

ד ל י ה

אייכה אח ?

מבט מקרין מבטך הרך

אייכה אח ?

אורך מרצד - אור זך

שמש נם במערב,

מדי שחר עולה שוב במזרח.

עולם כמנהג העולמות ינהג

ואתה אח?!

נסת אל אי שם - נסת מנוסת עד,

נמת תנומת עולם.

עד עולם

מעגלי החיים יסובו את
דודו - כבר אינך כאן.

הואט הקצב עד נדם כמעט

קליל הרגליים כבר איננו חג

עיני הדבש אינן נוטפות עוד דמע.

חיוך חושף לובן שיניים אינו ניבט

דודו - התשוב אי פעם?!

עד עולם

תרווה האדמה צמאונה בטיפות של גשם,

עד עולם

יהלו לך אדם קרני שמש,

עד עולם

יקצפו הגלים בזרם,

עד עולם

יביט אל על נבט ועוד נבט,

עד עולם

שמים, אדמה ומים

עדי עולם

על כי אינך עוד כאן

התשוב אי פעם?!

ד ל י ה

אזכרו את חזו דוד ג"א

פרפר בחייו ובמותו

משק כנפיים הניע את הסיפים
הדבש בעיניים נטף כמי מפלים
חנך הטבע במעוף
כפרפר נדיר חגת ביבשה באויר ובחוף.

חגת הלוך ושוב
בין מציאות לבין חלום
הקץ גדע הכל
גדע חיוך גדע אהבה לים ולנוף
נותרה נשמה במעוף
נשמתך הזכה, נשמת פרפר,
בחיך פרפר ובמותך פרפר

אזכרו של חזן דוד ג"ל

אהבת - ים

האופק פורש את כפיו
מקדם חיוך של שניים
אוסף אל קרבו מבט עיניים
של עלם חמודות ונערה בחיקו
עיניו בזהקות אבלות במחשבות.

אזכרו של חזן דוד ג"ל

מן המזח נשקף מרחב
תכלת המים ותכל השמים
משיקים נוגעים מלטפים
פני מלאך.

שם בים קלחו כל התמיהות
מהו צדק ומה אינו,
שם זרמו כל החרדות
מי ילך ומי ישרוד.

לב וים סערו יחדיו
לב וים רגעו בד בבד,
שם ביבשה אז ביום חם
בבוקר המחרת לטו באב,
נגדעה אהבה של זוג שאהב
נקטפה באיבה אהבה לים.

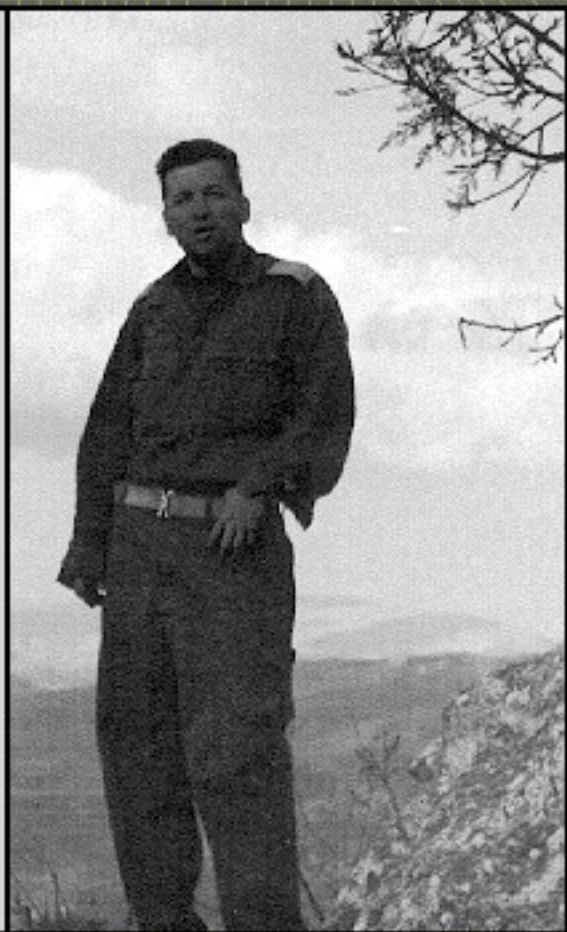
ד ל י ה

אזכרו של חזן דוד ג'י"א

"וראיתי כי אין טוב
מאשר ישמח האדם
במעשיו כי הוא חלקו,
כי מי יביאנו לראות
במה שיהיה אחריו"

קהלת ג' 22

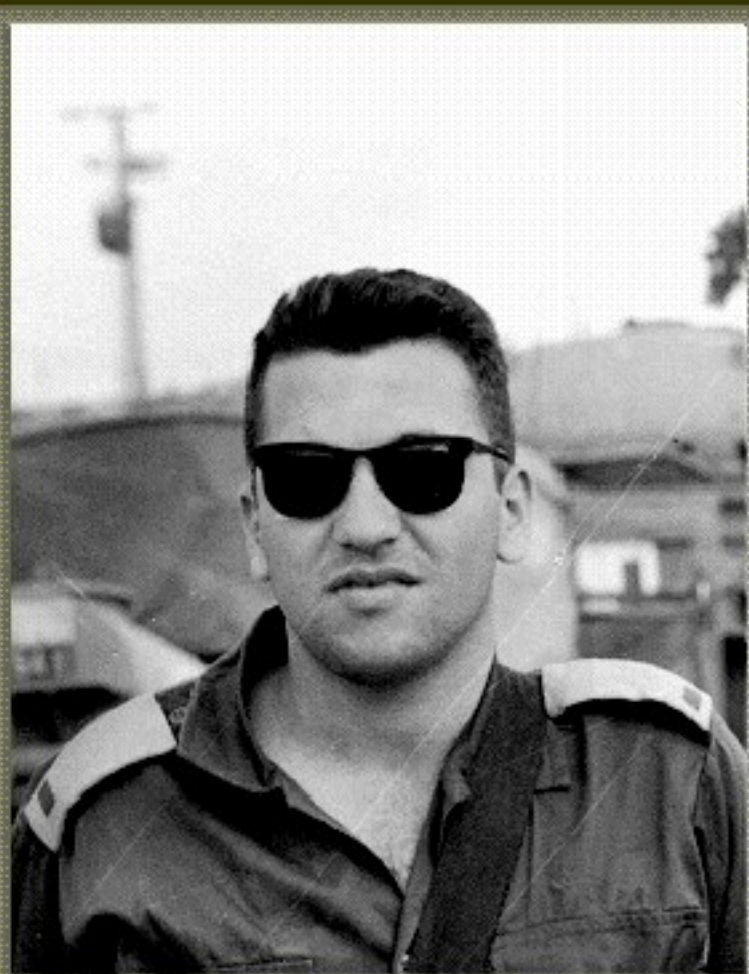
שירים לזכרו של רוד חזן ז"ל

לפני עשרים ושלוש שנים
בט"ו חשוון תשל"א 14.11.70
נבטח ניצן
והיית לפרח יפה - פרח נדיר
וכך לפתע כרעט ביוס בהיר
בט"ז אב תשנ"ג 3.8.93
באותו יום אר ונמהר
פערה הארצה פיה לנאוכח יופיך
קטפך הכביש הצר
גדעך האסלול האכזר

כעת הכל לבש עצבות
אתה הכל עטה קדרות
חרות שמך על אבן שחור על לבן
והחלום מאטל יגון אילן היית כאן

בעט דומע נכתבות מאים
בלה רוטט ללא לחנים
חרותה דמותך על לב
והחלום מאטל יגון אילן היית כאן

מאח הארץ - זיוקן

תחילת חורף אחז בשלהי הסתיו
כעיצומו של חודש מר חשוון
תפוק חרש נולד בבית אספחת חזן
אושר עטל עולם
עני הדבש ונהוב התלתל
שיוו לו מראה מיוחד - בני מלאך
נקרא שמו בישראל - זיוי
לזכרו של סבא יקר אשר לעולמו הלא
כצעדים הראשונים ילד חביב -
שתיל רך ועדין
ולמים צמח שילוב נדיד
של שובבות ורגישות
של נחישות וגמישות
של עוז ורכות
אלה נמהלו ליה בקנה ויצרו זיוו.

אלח הארץ - זיוקו

זוכו שלנו החל לנסוע בנתיבי החיים.
הוא הצטיין בלימודים.
גם בכיתות בית הספר היסודי
ולמים כשכגר הצטיין אל
באגמת האלקטרון יקה
ובתחומי הידע האחרים.
זוכו שלנו ניהן בכוסר ביטוי
ובכוסר ניתוח מיוחדים, פשוט אבריק.
לצר ההתאדה וההשגים הלימודיים
לא ויתר על חברים
תמיד סבבוהו בנות וקנים
כאותו ימים כאותו נבלאים.
ככל הזכרים החכיבים
טיבח לעצמו זוכו תחכיבים ואהבות
הוא תמיד טען כי יש להנות.

אלח הארץ - דיוקן

בצה"ל הסע באסלוז'ים שונים
למן קצר בקורס טיס אפס לנחנים

קורס מ"כים וקורס קצנים
כחיל וכקצין התעניין מאוד

בסיפורים של מורשת קרב
"אכתבי יוני" ו"אפתיבדה"

הם אחזים מהספרים

אשר מנחמים היום על האבל

בחדרו כשהם בואמים

קריאת אבות מסוככות וניוטים בשטח

היו לו עניין של מה בכך

מיומנות בשוטה אשר בוצעה על ידו כהלכה

תוך עניין רב ופליטה מלאה

האסלוז' הצבאי היה מעניין -

חבל שנגדע בטרם עת.

אלה הארץ - ריוקו

כוכו שלנו בילג אלכנוו

וארמת הגולן שכברו

אל גלרת רפוח שכברוס

כשנברז מאיתנו

נברז כקצין מוציעין חטיבותי

תפקיד אותו ביצע בדבקות

תור סקרנות ונחישות

שהיו נר לרגליו

מהר מדי כבו כל האהבות

עז מהרה דעכו כל האהבות

נותרה להכה אחת להבת הנשמה -

האופנוע והאכונות - עומדים בואם,

המנועים - נאוג חואם,

הגלגלים - נעצרו מתנועתם כעל כורחם,

גלי הים - קוצבים לזעמים

כאילו שואלים מתאים

מלח הארץ - זיוקו

צילאים של מוסיקה טובה - נדמו.
תמונות של סרט טוב - נגזו.
הכל כאילו עזר מאת
באמה גועת

כעת מה נותר ?
איך אפשר לזכר
על זובו שלנו בלשון עבר ?

זובו שלנו, זובו יקר,

האם ידעת כי למחר כאן על כזור הארץ
למן שאף למן קצר ?
האם העולם הגיה היה עליך זר ?

אנתנו - בני משפחת תלן.
כואבים לזכור אותך לעד
יהא לזכרך כחך.

אם יקרה לי משהו
תן כח לנשאים
לחיות את אותי
לחלום את דמותי
על אל הזכרון והכאב
להאמין לחיות
להתאהב
אמא אבא סבא אחים
חברים

אם הלכתי לזכרון בשירים
דודו

